

Covid-19 პანდემიის გავლენა მიგრაციასა და ფულად გზავნილებზე

სადომე ხაჩიძე

თსუ დოქტორი

გასული წლების განმავლობაში მსოფლიოს მხავად სხვადასხვა მიზეზით გამოწვეულ კრიზისთან მოუწია გამკლავება, იქნებოდა ეს ფინანსური, მიგრაციული თუ პოლიტიკური. ყოველი ახალი კრიზისის დაწყებისას ქვეყნებს ახ გააჩნდათ ეთიკური სამოქმედო გეგმა, მაგრამ შედეგით გამოყენებით წინა კრიზისებთან გამკლავების გამოცდილება, ხაც ვეი დაეხმებათ 2019 წლის დეკემბერში მსოფლიო პანდემიად გამოცხადებული Covid-19-ის წინააღმდეგ, ხადგან კრიზისის დასრულებისთვის საჭირო გასაღები ახც ისე პოვნობიხებად დახვში, მედიცინაში იყო. ჩვენ ვნახეთ მსოფლიოს ყველა ქვეყანაში დაცვილი საზოგადოებრივი თავშეყვის ადგილები, დახუჭილი სასწავლო ცენტრები და გაჩეხებული ქახხნები. ეს უკანასკნელი ბევრ განვითარებულ ქვეყანაში იდგა მიგრანტების სამუშაო ძადაზე. მათ მოჰქონდათ ქვეყნებისვის ახა მხოლოდ სამუშაო ძადა, ახამედ ცოდნა, იდეები და ინოვაციები. ეს ახ ახის მიგრანტების კრიზისი, მაგრამ ამ კრიზისის მიეი გამოწვეული შედეგები ყველაზე მძიმედ სწოხედ, ხომ მიგრანტების წიხე დააგყდა თავს.

ნაშრომის მიზანია Covid-19 პანდემიის პეიოლში მიგრანტების სოციალუ-ეკონომიკური მდგომარეობის ზოგადი მიმოხილვა და იმის გაანალიზება ხა გავლენა მოახდინა ამ პიოცესებმა ქვეყნების ეკონომიკაზე.

საკვანძო სიგყვები: მიგრაცია, Covid-19, ფულადი გზავნილები.

Covid-19 პანდემიამ ფუნდამენტალურად შეცვალა მიდგომები ყველა საკითხისადმი. 170-მდე ქვეყანამ შეზღუდა, როგორც ქვეყნის გარეთ ასევე შიგნით მოგზაურობა, მაგრამ ამ მოკლევადიან ქმედებასთან ერთად მოხდა გრძელვადიანი გადაწყვეტილებების მიღება, როგორცაა მიგრანტების, როგორც გლობალიზებული ეკონომიკის მამოძრავებელი ძალის შეჩერება, შესაბამისად მათი ეკონომიკური მდგომარეობის გაუარესება და მიგრანტების მიერ ფულადი გზავნილების შემცირება. ის მოსახლეობა კი, რომელსაც მოუწია სამშობლოში დაბრუნება, უმუშევრობისთვის იყვნენ განწირულნი და მძიმე ტვირთად დაანვნენ საკუთარ ქვეყანას. ასე რომ სანამ ქვეყნები მიგრაციის ნაკადების შეზღუდვის გახანგრძლივებაზე დაიწყებდნენ ფიქრს კარგი იქნებოდა ამ საკითხების გრძელვადიანი შედეგებიც განიხილონ დღის წესრიგში.

მიგრანტების ერთი მესამედი მაინც მუშაობს ისეთ სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვან დარგებში, როგორიცაა ჯანმრთელობის დაცვა, წარმოება, აგროკულტურა, მომსახურების სფეროები და სხვა, მაგრამ მათ არ აქვთ საჭირო საცხოვრებელი, სამუშაო პირობები და წვდომა ჯანდაცვასა და სოციალურ სერვისებზე, სწორედ ამიტომ ისინი ორმაგად არიან მსგავსი დაავადებების გადადების რისკის ქვეშ, რაც საფრთხეში აგდებს არა მხოლოდ თავად მიგრანტებს, არამედ მათ გარშემო მცხოვრებ და მოღვაწე ადგილობრივ მოსახლეობასაც. მიგრაციის საერთაშორისო ხელშეკრულება გამოუსადეგარი აღმოჩნდა Covid-19-ის ეფექტებისგან მიგრანტთა დასაცავად, განსაკუთრებით კი არალეგალი მიგრანტების. ისეთ ქვეყნებში, როგორიცაა საბერძნეთის კუნძულები მიგრანტები და ლტოლვილები, რომლებიც დაავადნენ Covid-19-ით აღმოჩნდნენ ყველანაირი მხარდაჭერის გარეშე. ამის მიუხედავად ჩვენ ვნახეთ სიტუაციის მართვის კარგი მაგლითები როგორიცაა, მაგალითად საფრანგეთი, პორტუგალია, რომლებმაც დაიწყეს დროებითი საცხოვრებელი და სამუშაო ნებართვების გაცემა არალეგალი მიგრანტებისთვის მოქალაქეების მსგავსი უფლებებით სასარგებლოდ. 2020 წლის მარტში პორტუგალიის მთავრობამ გამოაცხადა ახალი რეგულაცია მომუშავე მიგრანტებისა და თავშესაფრის მძიებელთათვის ყველა ეკონომიკის სფეროში მიენიჭათ მათ დროებითი რეზიდენტობა რომ შეძლებოდათ ჯანმრთელობის დაცვის სერვისების სარგებლობა. ასევე 20 მაისს ესპანეთმა წარმოადგინა მუშაობის და

ბინადრობის ნებართვების გაფართოების არეალი უცხოელებისთვის COVID-19-სგან გამონჯული საგანგებო სიტუაციის მოწესრიგების იმედით. აქვეა ირლანდიის მაგალითიც, რომელმაც გამაოცხადა, რომ ყველანაირი დახმარება გაეწეოდა ყველა ადამიანს განუზრუნველად რასისა და ქვეყანაში ყოფნის ოფიციალური თუ არა ოფიციალური სტატუსისა. მიუხედავად იმისა, რომ ეს ქმედებები არ ემსახურებოდა მხოლოდ ალტრუისტულ მიზნებს, არამედ პანდემიასთან საბრძოლველად ქვეყანებს ესაჭიროებოდათ ყველა იქ მცხოვრები მიგრანტი თუ არამიგრანტს ჩართულობა ვაქცინირების პროცესში ეს ქმედებები ყველანაირად გამართლებულია. თუ გვსურს პანდემიასთან ბრძოლაში წინ წავიწიოთ ეს პრაქტიკა მეტად მისაღები უნდა გახდეს სხვა ქვეყნებისთვისაც, თუ არა და ისევ დავუბრუნდებით საწყის წერტილს, რომელიც თავის თავში მოიაზრებს რენაციონალიზაციას და ლოკალურ დონეზე მიღებულ გადაწყვეტილებებს, რომელიც უნებურად უკან იტოვებს ისეთ დარგებს სადაც დასაქმებულნი არიან არალეგალი მიგრანტები.

2016 წლიდან ჩამოყალიბებულია მცდარი პრაქტიკა, რომ მიგრანტებს შეუძლიათ მონაწილეობა მიიღონ არაფორმალურად ეკონომიკის ზრდაში ისე რომ არ ქონდეთ წვდომა თავიანთ უფლებებზე. ამის გამო როდესაც ხდება ასეთი გლობალური შოკები მსგავსი ტიპის მიგრანტები ყველაზე მეტ ზიანს იღებენ. იმისდა მიუხედავად, რომ ისინი ხანდახან დარგის მამოძრავებელ ძალას წარმოადგენენ. კანადის მაგალითმა აჩვენა, რომ აგროკულტურული დარგებში თესვა და მოსავლის აღება სერიოზული საფრთხის ქვეშ დადგა ცენტრალური ამერიკიდან სეზონური სამუშაო ძალის არ ყოფნის გამო. ამ მოვლენებმა უბიძგა კანადის მიგრაციის სამინისტროს მიგრანტებისათვის დაეშვა დროებითი მოქალაქეობა. სამწუხაროდ ვფიქრობ ეს მოვლენები მოკლევადიანია და პანდემიის დასრულების შემდგომ აღარ იქნება სიცოცხლისუნარიანი.

სეზონურმა სამუშაო ძალამ რომელიც ევროპაში საგაზაფხულო სამუშაოებზე მიდოდა ტრანსპორტის ბლოკირების და მოგზაურობის გართულების გამო 14 დღიან კარანტინებს არჩია საკუთარ ქვეყანაში დარჩენა, თავიანთი ფერმებისთვის გაძლოა და მთავრობისგან დახმარების მოთხოვნა. 2020 წლის აპრილის პერიოდში მოხდა რიგი შეთანხმებების დადება რომელიც 80 000 სეზონურ მუშას გაუხსნიდა გზას გერმანიაში სამუშაოდ. ასევე სეზონურ მუშებს ნება მიეცათ 2020 წლის 31 ოქტომბრამდე მოკლევადიანი დასაქმების პროგრამებით ემუშავათ წლის განმავლობაში 115 დღე სოციალური დაცვის გარეშე. ადრე მსგავსი ქმედება მხოლოდ 70 დღით იყო დასაშვები. ასევე იტალიის შრომის მინისტრმა დაუშვა სამუშაო ნებართვები და ევრეთ წოდებული „მწვანე დერეფანი“ გააკეთა რუმინელი მიგრანტებისთვის. თუმცა ეს ქმედებები არ გახლდათ საკმარისი მიმდინარე შრომითი მოთხოვნის დასაკმაყოფილებლად, მაგრამ საკმარისი აღმოჩნდა ანტიმიგრაციული პარტიებში მწვავე რიაქციების გამოსაწვევად.

აშშ-ში ძირითადი აგროკულტურის მომუშავეები არიან მიგრანტები რომელთაც ხელი არ მიუწვდებათ საბაზისო ჯანმრთელობის დაცვაზე, რაც ნებისმიერი სხვა სექტორებისთვის ხელმისაწვდომია. ეს აყენებს ამ მიგრანტებს და ამათ ოჯახებს დიდი საფრთხის წინაშე. ასევე მათ არ უნაზღაურებენ ჯანმრთელობის გამო გაცდენილ დღეებს. მათი არალეგალური სტატუსის გამო ძირითადი მასა მიგრანტების ვერც კი იტესტებოდა კორონავირუსის დასადგენი ტესტით. 2020 წლის აპრილში დაავადებათა კონტროლის ცენტრმა გამოუშვა კრიტიკული სამუშაო ძალის უსაფრთხოებისთვის საჭირო მანუალები, რომლების გათვალისწინებაც სავალდებულო გახდა მუშაობის პროცესში. მაგრამ მიუხედავად ამ რეგულაციებისა ბევრი მიგრანტი წააწყდა ისეთ სამუშაო გარემოს, სადაც არ იყო დაცული მოცემული პირობები, მაგრამ მუშაობის შეწყვეტის შემთხვევაში მათ ემუქრებოდათ სამუშაო ადგილის და შემოსავლის დაკარგვა, ამიტომ ისინი იძულებით ასრულებდნენ მსგავს შეუსაბამო სამუშაოებს.

აგროსექტორი მრავალ ქვეყანაში არის სუბსიდირებული დარგი, მაგრამ ძირითადგან ეს სახსრები იხარჯება არა სამუშაო პირობების გასაუმჯობესებლად, არამედ მწარმოებლურობის გაზრდის მხრივ. საერთაშორისო შრომის ორგანიზაციამ (ILO) წამოაყენა კორო-

ნავირუსთან გამკლავების სტრატეგია, რომელიც ითვალისწინებდა შემდეგ პუნქტებს: 1) ეკონომიკის და დასაქმების სტიმულირება, რომელიც მოიცავს ფისკალურ და მონეტარულ პოლიტიკას სანამ მოხდება ფინანსური მხარდაჭერა ამ სექტორების; 2) საწარმოების სამუშაო ადგილების და შემოსავლების მხარდაჭერა, სოციალური დაცვის გაზრდით; 3) სამუშაო ადგილზე მომუშავეების დაზღვევით; საერთაშორისო შრომის სტანდარტები და სამსახურეობრივი უფლებების ფუნდამენტური პრინციპები წარმოადგენს ძლიერ საფუძველს ამ ქმედებების განხორციელებისათვის. (International Labour Organization Brief, may 2020)

Covid-19 პანდემიის გავლენა ფულად გზავნილებზე

მიგრაცია ძირითადად არის მოსახლეობის დენადობა ქვეყნებიდან სადაც ომი ან ეკონომიკურად არამდგრადი სიტუაციაა. მაგრამ რეალობა ისაა რომ ჩვენ ვხედავთ 280 მილიონამდე საერთაშორისო მიგრანტს და აქედან მხოლოდ 26 მილიონია ლტოლვილი, რომლებიც ომის ან ძალადობის გამო არიან გადაადგილებული მშობლიური ქვეყნებიდან. ძირითადი მიგრანტები არიან შრომითი მიგრანტები, რომლებიც მოიცავენ როგორც დაბალ, მაღალ და ისე საშუალო კვალიფიციურ ძალებს, რომელზეც შრომით ბაზარზე ამ საზღვრების ჩაკტვის პროცესებმა ძალიან დიდი გავლენა მოახდინა. გაეროს (გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის) ცნობით მსოფლიოში საერთაშორისო მიგრანტების რიცხვი (ლტოლვილთა ჩათვლით) არის დაახლოებით 281 მილიონი. წამყვანი მიმღები ქვეყნები არიან ამერიკის შეერთებული შტატები (48.2 მილიონი) გერმანია (10.2 მილიონი), საუდის არაბეთი (10.8 მილიონი), რუსეთი (11.6 მილიონი) დიდი ბრიტანეთი (8.4 მილიონი), არაბთა გაერთიანებული საამიროები (8 მილიონი), საფრანგეთი (7.9 მილიონი), კანადა (7.6 მილიონი), ავსტრალია (6.7 მილიონი) და ესპანეთი (5.9 მილიონი). (UN, 2021)

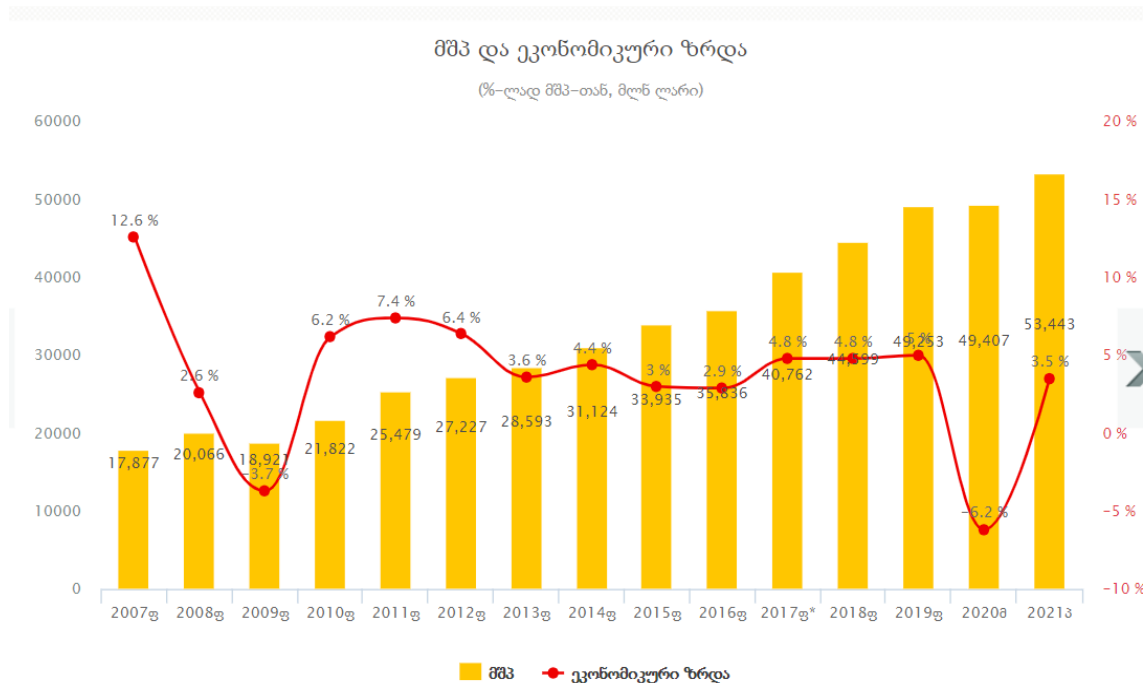
ფულადი გზავნილების რაოდენობა 2019 წელს პიკში იყო და მსოფლიო ბანკის მონაცემებით 2020 წლიდან ვხვდებით მათი კლების ტენდენციას. 2020 წელს საშუალოდ 20% იყო დაკლებული და ზოგ მიმღებ ქვეყნებში ეს შეადგენდა მთლიანი ეროვნული პროდუქტის 50%-საც კი. ეს იყო იმის შედეგი, რომ ქვეყნებში დაიხურა ბიზნესები და მოსახლეობის ნაწილმა დაკარგა სამუშაო ადგილები. ყველა ქვეყანა მსგავს პროცესებს ერთნაირად ვერ უძლებს, მაგალითად ჰოლანდიის მთავრობამ საკუთარ თავზე აიღო იმის რეგულირება, რომ სოციალურ ტრანსფერებს იღებდა ყველა უმიშევარი ადამიანი ან ისეთი ბიზნესი, რომელსაც პრობლემები შეექმნა ეპიდემიოლოგიური სიტუაციით. ძირითადი ქვეყნების პოლიტიკა სრულადად ითვალისწინებდა საკუთარი მოსახლეობის სახლში დარჩენას და მათი ჯანმრთელობისთვის დისტანციურ მუშაობას და იზოლაციას, მაგრამ ამასთანავე ეკონომიკა სრულადად რომ არ გაჩერებულიყო მიგრანტებს ნებას რთავდა ემუშავათ ფრონტის წინა ხაზზე ისეთ დროსაც კი, თუკი მათი ჯანმრთელობის დასაცავად არ იყო საკმარისი პირობები შექმნილი. მაგალითად ამერიკის, ბრიტანეთის და კანადის სამედიცინო სფეროში ექიმების 30% და მედდების დიდი ნაწილი არ არის ადგილობრივი.

რეგიონებს შორის ფულადი გზავნილები ლათინო ამერიკაში და კარიბის ზღვის აუზში გაიზარდა 6.5%-ით 2020 წელს, რასაც ხელი შეუწყო ეკონომიკის აღდგენამ და შრომითი ბაზრის გაუმჯობესებამ ამერიკის შეერთებულ შტატებში. ამასთანავე ევროპის და ცენტრალური აზიისკენ მიმართული გზავნილები დაეცა დაახლოებით 9,7%-ით. ფულადი გზავნილების დოლარის ვალუტაში 5 ყველაზე აქტიურად მიმღები ქვეყნა იყო ინდოეთი (83 მილიარდი), ჩინეთი (60 მილიარდი), მექსიკა (43 მილიარდი), ფილიპინები (35 მილიარდი) და ეგვიპტე (30 მილიარდი) (World Bank, 2021). ამერიკის შეერთებული შტატები ყველაზე დიდი წყარო იყო ამ გზავნილების (\$68 მილიარდი), მას მოყვება არაბთა გაერთიანებული საამიროები (\$43 მილიარდი), საუდის არაბეთი (\$35 მილიარდი) და რუსეთის ფედერაცია (\$17 მილიარდი)(World Bank, 2021). ყველაზე მეტად ფულადი გზავნილები შემცირდა 2020 წლის მეორე კვარტალში COVID-19 პანდემიის გამო ქვეყნების მასიური ჩაკეტვის და მოზარეობის შეჩერების შემდგომ. საკუთარი ფინანსური მდგომარეობის გაუარესების გარდა მიგრა-

ნტებში ეს ტენდენცია გამოიწვია 2020 წლის მარტსა და აპრილში ფულადი გზავნილების გადასარიცხი დაწესებულებების დროებითმა დახურვამაც, ხოლო საზღვრების ჩაკეტვამ კი ფიზიკურად მიგრანტების მიერ ნაღდი ფულის თავად ჩატანის საშუალებაც გააჩერა. ამ მკაცრი შეზღუდვების მოხსნის შემდგომ მესამე და მეოთხე კვარტალში ვხედავთ უკვე გაუმჯობესებულ მდგომარეობას. ეს არ იყო პირველი შემთხვევა კრიზისის დროს ფულადი გზავნილების კლების, მაგრამ ამ პროცესებს ბევრად ნაკლები მასშტაბები ქონდა ვიდრე 2008 წლის მსოფლიო ფინანსური კრიზისის დროს, ამჟამად ფულადი გზავნილების კლება მცირე ხნიანი იყო, რადგან დახურული ეკონომიკები პანდემიის პიკს მალე გასცდნენ და დაიწყეს რეგენერაცია, ხოლო მიგრანტები ცდილობდნენ რაც შეიძლება მეტი თანხა გაეგზავნათ სამშობლოში, რომ მათ ოჯახებს იმჟამინდელ ფინანსურ არასტაბილურობას და უმუშევრობისთვის გაეძღო. შესაბამისად ფულადი გზავნილები სამართლიანად ითვლება გლობალური სოციალური დაცვის სისტემის მნიშვნელოვან ელემენტად.

ახლა რაც შეეხება საქართველოს, მსოფლიოს ქვეყნებთან ერთად საქართველოც აქტიურად ებრძოდა კორონავირუსს ადგილობრივი ბიზნესზე და მოსახლეობაზე მკაცრი შეზღუდვების დაწესებით, როგორც იყო მაგალითად დასაქმებულების დისტანციური რეჟიმზე გადაყვანა, ბიზნესისთვის დროებითი ფუნქციონირების შეჩერება და კომენდანტის დაწესება. ქვეყანაში შემუშავდა ანტიკრიზისული ეკონომიკური გეგმა, რომელიც კრიზისული სიტუაციის შემსუბუქებას ემსახურებოდა ისეთი ქმედებებით, როგორცაა მოქალაქეებისთვის კომუნალური მომსახურების დაფინანსება, სესხების გადავადების შესაძლებლობა, ტურიზმთან დაკავშირებულ სექტორისთვის ქონების და საშემოსავლო გადასახადის დროებითი გადავადება. პანდემიის გამო უმუშევრად დარჩენილ პირებს დაენიშნათ თვიური 200 ლარიანი დახმარება ასევე ყველა ბიზნესს მიეცა საშემოსავლო გადასახადზე შეღავათები (750 ლარი სრულიად თავისუფლდებოდა გადასახადისან ხოლო 1500 ლარამდე კი ნაწილობრივ). ამასთანავე ამოქმედდა დამატებული ღირებულების გადასახადის ავტომატური დაბრუნების მექანიზმი. მიუხედავად სწრაფი რეაგირებისა და კოვიდ სიტუაციის მართვის პოზიტიური დასაწყისისა მალევე გაუარესდა ქვეყანაში ეპიდვითარება და რატქმუნდა ეკონომიკურ ზრდაზეც შესაბამისად უარყოფითად აისახა ეს ყველაფერი. საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს წინასწარი მონაცემებით 2020 წელს ადგილი ჰქონდა 6.2%-იან ეკონომიკურ რეცესიას. (დიაგრამა №1)

დიაგრამა 1. მთლიანი შიდა პროდუქტი და ეკონომიკური ზრდა (2007-2021)

წყარო: საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო (https://www.mof.ge/mshp_ekonomikuri_zrda)

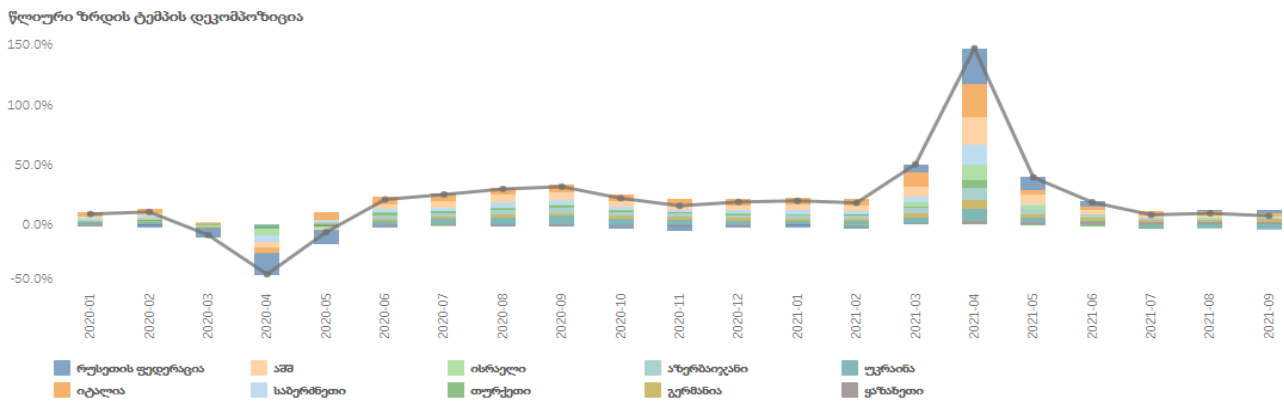
მიგრაცია საქართველოსთვის, როგორც განვითარებადი ქვეყნისთვის საკმაოდ მტკივნეული საკითხია ძირითადი მიგრანტები წასული არიან რუსეთის ფედერაციაში, გერმანია, იტალიასა და საბერძნეთის მიამრთულებით. როგორც სხვა ქვეყნებისთვის ფულადი გზავნილები ჩვენი ეკონომიკისთვისაც საკმაოდ მნიშვნელოვან ელემენტს წარმოადგენს. Covid-19-მა სხვა ქვეყნების მსგავსად საქართველოშიც 2020 წლის პირველ და მეორე კვარტალში საკმაოდ შემცირდა გზავნილების რაოდენობა, მაგრამ მალევე წინა წლის იმავე პერიოდის მაჩვენებლებს საგრძნობლად გაუსწრო (ცხრილი №1)

ცხრილი 1. საქართველოში ფულადი გზავნილების წამყავნი 7 ქვეყანა (2020-2021წ)

	2021-Q3	2021-Q2	2021-Q1	2020-Q4	2020-Q3	2020-Q2	2020-Q1
სულ	623,071	583,670	499,307	551,345	565,652	380,159	388,827
რუსეთის ფედერაცია	116,337 19%	104,176 18%	80,507 16%	107,750 20%	110,466 20%	65,460 17%	80,239 21%
იტალია	101,015 16%	95,361 16%	86,377 17%	84,636 15%	85,203 15%	67,743 18%	60,032 15%
აშშ	74,639 12%	74,002 13%	61,326 12%	63,191 11%	67,123 12%	44,991 12%	43,055 11%
საბერძნეთი	59,947 10%	62,592 11%	58,996 12%	60,430 11%	62,316 11%	48,864 13%	47,531 12%
ისრაელი	48,222 8%	45,905 8%	42,710 9%	43,017 8%	42,355 7%	32,124 8%	39,311 10%
გერმანია	30,950 5%	27,505 5%	21,490 4%	23,722 4%	21,343 4%	15,647 4%	13,442 3%
თურქეთი	28,172 5%	26,090 4%	25,231 5%	28,991 5%	31,476 6%	23,630 6%	22,640 6%

წყარო: საქართველოს ეროვნული ბანკი (https://analytics.nbg.gov.ge/views/_15/sheet0?iframeSizedToWindow=true&embed=y&:showAppBanner=false&:display_count=no&:showVizHome=no)

დიაგრამა 2. ფულადი გზავნილების წლიური ზრდის ტემპი (2020-2021)

წყარო: საქართველოს ეროვნული ბანკი (https://analytics.nbg.gov.ge/views/_15/sheet1?iframeSizedToWindow=true&embed=y&:showAppBanner=false&:display_count=no&:showVizHome=no)

თუ განვიხილავთ ამჟამინდელ მდგომარეობას 2021 წლის სექტემბრის თვეში საქართველოში შემოსული ფულადი გზავნილები შეადგენს 209.7 მლნ.აშშ დოლარს(653.5 მლნ ლარს) რაც 8.8%-ით(17 მლნ აშშ დოლარით) აღემატება 2020 წლის იმავე პერიოდის მონაცემს.

დასკვნა

Covid-19-ის პანდემიამ გვაჩვენა რომ ეკონომიკური რეცესიის გამომწვევი მიზეზები შესაძლოა იყოს ძალზედ კომპლექსური. მმართველი ორგანოები დადგნენ არჩევანის წინაშე დაეხურათ ეკონომიკა და შეენარჩუნებიათ მოსახლეობის ჯანმრთელობის მდგომარეობა უსაფრთხოდ თუ დაეტოვათ ეკონომიკა გახსნილი და საკუთარი ნებით დაეშვათ ინფექციის გავრცელება სამუშაო ბაზარზე. სხვადასხვა ქვეყნებმა განსხვავებული ხერხები აირჩიეს პანდემიასთან გასამკლავებლად, ზოგმა მათგანმა მალევე მოახერხა საზოგადო ჯანდაცვის და ეკონომიკის მზინების დაბალანსება ზოგი კი სავალალო შედეგებამდე მივიდა.

მიუხედავად იმისა რომ ჯერ კიდევ ნაადრევია პანდემიის გრძელვადიანი ზემოქმედების შეფასება, ჩვენ ნათლად დავნახეთ რამხელა გავლენა იქონია მსგავსი სახის პანდემიამ, როგორც მიგრანტთა მიმღებ ასევე გამგზავნ ქვეყნებზე. პირველ შემთხვევაში მიგრანტების სახით სამუშაო ძალა, ხოლო მეორე შემთხვევაში კი მიგრანტთა მიერ გადმორიცხული ფულადი ნაკადები მოაკლდა ქვეყნებს. ცხადია ჯანმრთელობის და საზოგადოებრივი უსაფრთხოების მნიშვნელობა აუცილებელს ხდის ადამიანების გადაადგილების კონტროლის, მაგრამ ამავე დროს ჩვენ ვაწყდებით ორმაგ სტანდარტებს, რომელშიც ცალსახად ვერ მივემხრობით ვერც მიგრანტების შემოყვანას ეკონომიკური ზრდისთვის და ვერც საზღვრების კონტროლის გამკაცრებას ქვეყნის უსაფრთხოებისთვის.

ეკონომიკის აღდგენის გეგმის დასახვისას აუცილებელია ყველა ქვეყანამ გაითვალისწინოს, რომ მიგრანტი სამუშაო ძალა ჩართოს სოციალური დაცვის და სტიმულაციის პროგრამებში. საერთაშორისო განვითარების ძალები ამჟამად მუშაობენ რომ დაარსონ გლობალური განათლების ფონდები პანდემიით დაზარალებული ოჯახებისა და ბავშვებისთვის, მაგრამ მსგავსი პროგრამები არის მცირე მასშტაბების და შესაბამისად მოკლევადიანი შედეგები აქვს. ჯერ კიდევ არ გვაქვს ერთიანი სამოქმედო გეგმა, სჭიროა მსგავსმა ლოკალურმა პროგრამებმა გადაინაცვლოს გლობალურ, მულტილატერალურ დონეზე ეს კი ნამდვილად დიდი გამოწვევა იქნება მათთვის და შესაძლოა გრძელვადიან პერიოდში საიმედოდ გამოსავლადაც კი მოგვევლინოს.

ლიტერატურა:

1. საქართველოს ეროვნული ბანკი, ინტერაქტიული პრესრელიზები 2021. ხელმისაწვდომია ბმულზე - <https://nbg.gov.ge/statistics/interactive>
2. საქართველოს ეროვნული ბანკი, ფულადი გზავნილები 2021. ხელმისაწვდომია ბმულზე https://analytics.nbg.gov.ge/views/15/sheet0?iframeSizedToWindow=true&embed=y&showAppBanner=false&display_count=no&showVizHome=no
3. საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო, მშპ და ეკონომიკური ზრდა. ხელმისაწვდომია ბმულზე - https://www.mof.ge/mshp_ekonomikuri_zrda
4. International Labour Organization Brief, 2020. Retrieved from - https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_protect/---protrav/---migrant/documents/publication/wcms_745481.pdf
5. Migration and Remittances Team Social Protection and Jobs World Bank; Resilience COVID-19 Crisis Through a Migration Lens; Migration and Development Brief 34, 2021. Retrieved from - https://www.knomad.org/sites/default/files/2021-05/Migration%20and%20Development%20Brief%2034_0.pdf

The Impact of the Covid-19 Pandemic on Migration and Remittance

Salome Khachidze

TSU PhD Student

SUMMARY

For the last several years the world had to deal with crisis caused by different reasons be it financial, migrational or political. Even though at the start of every new crisis nations did not have an unified action plan, they could use the experience gained during the previous crisis, which did not help them against Covid-19 world pandemic, because the key to end the crisis turned out to be in a much less predictable field – medical sector. In every part of the world, we saw empty public spaces, closed down education centers and suspended factories which in many countries depended on migrants' labor, who brought to the country not only labor, but their knowledge, ideas and innovations as well. This is not a migration crisis, but it is the migrants, to whom the results of this crisis has hit the hardest.

The goal of this paper is to overview general social-economic state of migrants and analyze the impact of these processes on the nations economies.